

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemanj velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemanj velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino in oznanila (insertate) prejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisni se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 179.

V Ljubljani, v ponedeljek 7. avgusta 1893.

Letnik XXI.

Spomini na poljski katol. shod.

Židovstvo.

(Dalje.)

Manj kriv je vendar kmet, ki je z dolгови obložen, pogosto goljufan in neveden, da si pomagati ne zna. Večji greh in sramota zadeva plemenitasa, ki ima vedno domovino na svojih ustnih. Katoliški shod mora to s katoliškega in poljskega stališča naglašati in strogo obsojati.

Reveni imajo slabo in škodljivo navado, katero pa opravičujejo s potrebo, da hodijo služiti v hiše, kjer se ne ozira prav nič na versko prepričanje in nramnost, temveč največkrat vidijo le slabe vzglede in jim preti nevarnost. Mi vsi, ubogi in bogati, — in bogatejšim se to težje odpusti, — imamo slabo navado, da rajši kupujemo pri židih, nego pri kristijanah. Tukaj vpliva veliko skoro nepremagljiva skušnjava, namreč nizka cena, in tukaj naj se ne bi kupovalec sam boril, tukaj mora druga stran, namreč kristijanski obrtnik in trgovec, priti mu na pomoč in ponižati razlike v cenah, ki je za kupca preveliko.

Vse to so pravična in mogoča pomočna in rešilna sredstva. In rešitve smo potrebni, in če se hitro in energično ne rešimo, bode namreč mnogostransko slabo. Kdo bode morda rekel, da so to slaba sredstva, ki ne bodo hitro pomagala! Da, ali pa imamo boljših in vplivnejših sredstev? Kakor so tudi majhna ta sredstva, vendar še vidno vodijo k boljšemu; če se bodo stanovitno in vsestransko rabila, bodo še mnogo koristila. Ne zaničujemo teh sredstev, ker se bode z njimi doseglo mnogo dobrega, ako se bodo rabila stanovitno in vsestranski. Ne zaničujemo torej teh malih sredstev, s katerimi bomo dosegli velike vspehe, ako jih bomo vedno in potrpežljivo rabili.

Židje naj bodo nam v vzgled; z majhnimi sredstvi in začetki prišli so do današnjega bogastva.

Slabe knjige.

Sedaj pa še nekaj malega, — manjka že časa in poslušalcem pohaja potrpežljivost — o verskih nevarnostih, ki so v nas samih, v našem mišljenju, nagnenju, značaju in navadah.

Da je pri nas neomahljiva vera največ pri kmetem prebivalstvu, to priznajo duhovni pastirji in spovedniki kot najboljše priče, in tudi laiki se je z opazovanjem lahko prepričali o tem. Preti li nevarnost tudi kmetem prebivalstvu? Bode-li vsled tega, da se vedno razširja čitanje, tudi kmet prišel v skušnjave napačnega modrovanja, katere moramo mi prestajati v osemnajstem in sedanjem stoletju, in katerih se mi mnogi dosedaj nismo mogli odkrižati?

Zato ni nobene gotovosti, da, celó bati se je, da slabo seme, ki pade iz usten, ali knjig, ki veljajo za pametne, požene korenine v marsikaterem srcu.

Občinstvu in vsem oblastnikom je dolžnost in jim je tudi mogoče, da se slabemu upirajo s šolo, dobro odgojo in dobro izbiro vaških učiteljev. Vseh pisateljev dolžnost pa je, da izdajajo v katoliškem duhu pisane, poštene in zdrave spise in knjige. Pa še to ni zadosti. Kmetem prebivalstvu mora se se samo varovati in se reševati. Če kmetje želé, da njih nasledniki ne bodo imeli zmedenih glav in popačene vesti, če hočejo, da bodo njih nasledniki ohranili Boga v srcu, božji strah v življenju in molitev na ustnih, naj gledajo skrbno na to, kaj sami beró in kaj svojim sinovom in hčeram dajo in dovoljujejo brati.

To ni lahko, ali vendar je potrebno spoznati in natančno določiti, kaj je res pošteno in kaj pa le na videz pošteno in le na videz katoliško.

(Konec sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 7. avgusta.

Trutnovska novela. Kakor poroča „Conservative Correspondenz“ bode vlada predlogo o osnovi okrožnega sodišča v Trutnovu jeseni še predložila češkemu deželnemu zboru. Govorilo se je že, da se stvar ne predloži več deželnemu zboru, dokler državni zbor ne premeni zakona o osnovi novih sodišč. Vlada se je torej premislila. Nam se dozdeva, da je to storila na željo Poljakov. Poljski listi so vsaj jako odločno zahtevali, da se stvar še spravi v češki deželni zbor. Poljaki namreč ne marajo, da bi se s spremembo zakona o osnovi novih sodišč in o razdelitvi okrajev kako omejila deželna avtonomija. Upanje je pa tudi, da Mladočehi v deželnem zboru ne bodo več ovirali razprave. Vsaj mladočeški listi so trdili, da bi tudi v zadnjem zasedanju Mladočehi ne bili naredili škandala, da se trutnovski noveli ni dala prednost pred deželnim proračunom. Mladočehi tudi vedo, da bi sedaj le škodovali z razgrajanjem, ker bi potem pač vse resne stranke spoznale, da je res treba kaj storiti, da se naredi konec takemu nasilnemu postopanju. Mnenje, katerega bode oddal češki deželni zbor v tej stvari, pa najbrž ne bode popolnoma ugajale Nemcem in vladi. In radovedni smo, če se bode pa vlada ozirala na to mnenje.

Rusini. Nekateri rusinski listi pisali so zadovoljno, da so se Rusini udeležili katoliškega shoda v Krakovem. Rusinski mesečnik „Pravda“, ki je glasilo poslanca Barvinskega, pravi, da je bila celo dolžnost Rusinov udeležiti se tega shoda. Rusini se ne smejo obdajati s kitajskim zidom, če hočejo izpolnjevati kulturno nalogo. Ta list tudi odobruje, da se bode odslej duhovni naraščaj odgajal pod neposrednim nadzorstvom škofov. Da je to dobro, kaže že to, da se jezé tisti listi ki se navdušujejo

LISTEK.

Pisma iz Rima.

(Piše Tihomil.)

V.

Krasna in slikovita je okolica rimskega mesta, ki se odpira zvedavim pogledom tujega potnika na Monte Cavo, na vrhu Albanskih gor. Klasična pokrajina, stari „Latiuni“ leži pred tvojimi očmi, valovita planjava, iz katere se dvigajo s trto in oljko obrasteni bregovi Latinskih in Volških gor. V sinji daljavi na severu kipí v oblake opevani Sorakte, v znožju njegovem se črnijo v megli sivi grebeni mogočnih Apeninskih planin, dalje te pozdravljajo bela mesta in vasi, ki so kakor lastovičja gnezda posejana na črno-sivih skladih Sabinskih gor; na vzhodu divna dolina, po kateri drvi zelene valove divji Sacco in se v zelenem troju belé mična mesta: Palestrina, Gennazano, Olevano, Pagliano, Valmontone in Cave; v ozadju košate višave okoli Montefortina in Segni-ja, ki se proti jugo-vzhodu nad Ferentinom, Arpinom in Akvinom spajajo s sivimi meglami v solnčnem lesku. Na levo, proti jugu, zapadu in severu do rimskih vrát dremlje v divji resnobi valovita Campagna di Roma, širo grohlje iz starodavnih rimskih in srednjeveških časov, pokrajina pusta in vendar vabljiva s

stoterimi razvalinami rimskih grobov in gradov, vodovodov in vil, močvirno torišče črnorogatih in sivobarvanih bikov, temno ležišče orjaških želv in strupenih kač, nevarno ognjišče potuhnene mrzlice, ki ti v kratkih dneh izrpa iz telesa življenja moč, mrtvo polje, po katerem se vali v kačjih ridah rujava Tibera v naročje Sredozemskega morja, katero se v čarobnih barvah leskeče na daljnem obzorju ter srdito peni ob mogočnih temeljih razpalega gradu sv. Lovrenca, Neronovega Ancija, idiličnega Netuna in stare Asture doli do skalovitega pogorja bajne Circe in ribiških koč v Terracini.

Proti severo-zapadu vrsté se v sivkastem ozračju kupole stoterih cerkvá z vitkimi obeliski in štirivoglatimi stolpi večnega Rima na sedmerih gričih, nad katere se ponosno vpenja v fantastične skupine v neznano daljavo ležečih oblakov veličastna kupola sv. Petra, v ozadju se polagoma vzdiga zgodovinski Monte Mario.

Nepopisna pa je valovita ravan, ki se kakor pisan prt z dragocenimi biseri dražestnih letovišč, pretkan s srebrnimi nitimi šumnih potokov in žuborečih vreleev, v stoterih gubah spušča ob solnčnik bregovih Albanskega gorovja navzdoli proti rujavi kampaniji. Prekrasen zelen vrt, v katerem zoré od zgodnje pomladi do pozne jeseni najrazličnejše vrste južnega sadja med bujno trto, ki se kakor beršljan ovija po gostem vejevju medlosvetle oljke. Da, raj-

ska je ta pokrajina v gorskem zraku, in ni čuda, da so že stari Rimci v poletni vročini iskali prijetnega zatišja pod košatimi kostanji ob slemenih Albanskega gorovja ter sanjarili v bližnjem Tuskulu in osojnem Albanu, katerih razvaline še pričajo o potratljivosti pomehkuženega rimskega carstva za časa lisičjega Avgusta, zdivjanega Tiberija, prismojenega Kaligule, malobesednega Klavdija in besnega komedijanta Nerona.

Najlepša bisera Albanskega gorovja pa sta Albansko in Nemijsko jezero. Tajnostno šumé kostanjevi gozdi ob strmih bregovih teh mrtvih ognjenikov, katerih osrčji in žreli so napolnile temno-zelene, tihe vode, v katerih se zrealijo visoki stolpi in sive zgradbe prijaznih mest na strmih pečinah: Castel Gandolfo, Genzano in Nemi. Najdivnejši pa je razgled na Albansko jezero s senčnataga vrta frančiškanskega samostana Palazzo uolo, ki je zgrajen pod silno skalo, na kateri je stala ponosna Albalonga. Tu moreš sanjariti v mirnem zatišju dolge ure, ne da bi utrudil duha, blodečega v davni prošlosti.

Vrzi še pogled na sosedni Albano, koder pelje potlakana „Via Appia“ preko romantičnega mesteca Arriecia doli v južno ravan; ozri se na vabljivi Marino, ki čepi na sivem skalovju s črnim zvonikom stolne cerkve, poglej v Grotto Ferrato v zelenju in vinorodni Frascati —

za razkol in porusenje. Ukaza, da finančna oblastva nimajo več vsprejemati vlog, ki so pisane v jeziku ruskemu podobnem, ta list povsem ne odobrava. Opozarja na to, da so tudi prevodi zakonov večkrat pisani v taki jezikovni mešanici, ker so jih oskrbeli ljudje, ki čiste rusinščine niso znali. Drugi rusinski listi se ne vjemajo povsem s tem, kar „Pravda“ piše. Tudi mej rusinskimi poslanci vladajo nekda različni nazori o vprašanjih, ki so sedaj pri Rusinih baš na dnevnem redu. Težave pa prihajajo največ od tod, da močno rujejo ruskemu razkolu nagneni Starorusini.

Baltijski Nemci v Nemčiji. Odnosaji mej Rusijo in Nemčijo niso najboljši, posebno sedaj ne, ko se je začela zopet carinska borba mej tema dvema državama. K temu so pa nekoliko krivi berlinski listi, ki že dolgo dan za dnevom zabavljajo proti Rusiji in napadajo celo rusko carsko rodovino, očitajoč jej, da zatira Nemce v Rusiji, sama je pa nemškega rodu. Da pa nemški listi tako napadajo Rusijo, so pa največ krivi baltijski Nemci, katerih se je priselilo na tisoče v Nemčijo. Od kar Rusija huje na prste stopa baltijskim Nemcem, se izseljujejo v velikem številu v Nemčijo, posebno protestantski pastori. V Nemčiji jim kot narodnim mučenikom dajo dobre javne ali zasebne službe. Ti Nemci pa potem hujskajo druge proti Rusiji in si znajo pridobiti na svojo stran tudi časopise, ki itak niso posebno prijazni Rusiji. Baltijski Nemci si domišljajo, da je Nemčija nekako poklicana baltijske pokrajine osvoboditi ruskega jarma. Protestantski časopisi so pa tako nesramni, da krivdo za slabe odnose zvrčajo na katoliške Poljake, dočim so krivi največ sami. Prusija tudi Poljakov toliko ne podpira, da bi zaradi tega mogli Rusi biti nejevoljni.

Bismarck proti Avstriji. Stari Bismarck je že večkrat pokazal, da ni pravi prijatelj Avstrije, če tudi je on ž njo sklenil politično zvezo. Posebno pa sedaj, ko ni več državni kancelar, rad zabavlja proti Avstriji. Če se pa ravno sam ne upa izreči, pa pošlje članek svojemu glasilu v Hamburg, da ga priobči. „Hamburger Nachrichten“ so slavne postale, odkar je Bismarck v pokoju, in so te dni zopet priobčile tak članek. V njem se napada Avstrija, da pri svojih pogajanjih o trgovski pogodbi z Rusijo se ni posebno potegovala za Nemčijo in se izrekla, da drugače nobene pogodbe ne sklene, če Rusi tudi z Nemčijo trgovske pogodbe ne sklenejo. Hamburško glasilo potem iz tega izvaja, da Avstrija ni zvesta zaveznica Nemčije, da se Nemcem za hrbtom približuje Rusiji. Če pomislimo, da se tudi Nemčija pri svojih pogajanjih z Rusijo ni nič ozirala na Avstrijo in bi bila tudi trgovsko pogodbo sklenila, ne da bi Avstrijo kaj vprašala, ko bi bili le Rusi hoteli, potem pač spoznamo, kako nesramni so ti napadi. Tem bolj nesramni so pa, ker prihajajo od Bismarcka, ki je vedno trdil, kadar bi bil mogel Avstriji kaj narodnogospodarski škodovati, da politično prijateljstvo ni v nikaki zvezi z narodnogospodarskimi stvarmi.

Ponarejeni papirji. Zadnje dni minolega tedna se je vršila v Parizu obravnava zaradi ponarejenih papirjev. Ponarejevalec Norton je pred sodiščem trdil, da so ga bili najeli, da je ponaredil dotične dokumente. On je prav za prav le prevedel iz francoščine v angleško, kar so mu drugi naročili in s prva še vedel ni, kaj se namerava. Še le pozneje ga je Dueret poučil, da naj reče, da so dokumenti ukradeni. Dueret pa trdi, da ga je Norton presleparil. On je res mislil, da so dokumenti pristni in ukradeni v angleškem veleposlaništvu. Kar Norton trdi, je vse izmišljeno in je najbrž od koga naučen, kako naj govori. Priče pa niso posebno dobro govorile za Nortona, če tudi niso vedele dosti izpovedati, kar bi Dueretu koristilo. Izpovedale so, da je Norton tudi po drugih redakcijah ponujal papirje, o katerih je trdil, da jih je ukradel v angleškem veleposlaništvu, ali drugod ni mogel nobenega preslepiti. Bivši poslanec Millevoye je izpovedal, da je on verjel v pristnost papirjev, le zaradi tega da jih je prečital v zbornici. Če so ministri zares spoznali ponaredbo, bi bili morali njemu povedati, pa bi bil škandal v zbornici izostal. Po njegovem mnenju je Dueret nedolžen, Norton pa preokoren, da bi bil te papirje ponaredil. Sodišče naj poizvže pravega ponarejalca.

Volilno gibanje v Franciji je precej mrtvo, prebivalstvo se jako malo meni za to, da bodo volitve. Vidi se, da nikdo ne pričakuje kacega zboljšanja od novih volitev. Radikalci na volilnih shodih posebno zabavljajo proti tistim, ki so zadnji čas pristopili republiki. Stališče katoliške republikanske stranke je jako težavno. Manjka jej denarja, dobre organizacije in pa dobrih časopisov. Kandidatje te stranke bodo dobili jako malo republikanskih glasov in bodo voljeni le v tistih okrajih, kjer jih bodo podpirali monarhisti. Zato je pa grof Mun še vedno v zvezi z monarhisti. Stališče monarhistov je nekoliko ugodnejše. Pridobili ne bodo sicer ničesa, ali je vsaj upati, da dosti ne zgube. V nekaterih okrajih so monarhisti celó brez protikandidata vzlic množini kandidatur. Radikalci na nekaterih volilnih shodih že obetajo odpravo senata. Senat jim je trn v peti, ker noče privoliti v razne njih nekane. Tako je v jezo radikalcem letos senat preprečil, da se duhovnikom ni vzela volilna pravica. Večina senata nikakor ni prijazna cerkvi, ali senatorji kot starši in previdnejši možje spoznavajo, da radikalizem tira državo v pogubo in se mu zaradi tega ustavljajo.

Družbe sv. Cirila in Metoda redna VIII. velika skupščina dné 26. julija 1893 v Sežani na Krasu.

I.

I. Naša družba je dozdej obvršavala svoje skupščine po raznih mestih in trgih naše mile domovine, a letos se je ozrla tudi na slovensko vas hoteč tako zanetiti vzvišeno idejo o slovenskem šolstvu tudi v nižjih slojih našega naroda, kateri so bili doslej glavni in najbolj zanesljivi steber slovenskega preporoda in iz katerih je našemu narodu priklila tudi

večina inteligencije, koja se zdaj s hvaležnostjo bori za njegove pravice. Da je družbino vodstvo pravo zadelo izbravši največjo vas slovensko za skupščinsko slavnost, sijajno spričuje dan 26. julija. Rodoljubna Sežana na kršni zemlji kraški svetkovala je takrat v istini naroden praznik, kakor še ne poprej. Dokazala je pa tudi, da se zaveda svoje prednosti, ker je prva, največja in najlepša vas na Slovenskem. Osvetljala si je lice pred vsem slovenskim svetom in sme biti na to ponosna. Uprav njene žene, zbrane okrog domačega ognjišča — v svoji ženski podružnici sv. Cirila in Metoda — pokazale so svojim slovenskim sestram na okoli pot, katera vodi naš narod k lepši bodočnosti. Kakor otrok najslajše počiva v materinem naročju, tako se je tudi družba po burnih dneh zatekla k materam slovenskim in je pri njih našla milo zavetje ter nov pogum za srečno izpeljavo vzvišenih namer za duševni blagor naše mladeži.

Vodstveno vabilo dné 11. julija št. 2296 — objavljeno v naših časnikih — k skupščinski slavnosti v Sežano za dan 26. julija ni ostalo glas upijočega v puščavi. Naše razumništvo in priprosti narod sta se mu jednodušno odzvala v dokaz, da pojmita preimenitno zadačo naše družbe, da jo hočeta ščititi tudi v bodoče.

Bela Ljubljana je že na predvečer sprejela dokaj skupščinarjev iz bratske Koroške in Štajerske. Jako umestno je bilo, da je prva ljubljanska podružnica priredila na čast skupščinarjem na vrtu Hafnerjeve pivarne „zabavni večer“. Po 8. uri zbralo se je na tem s cesarskimi in narodnimi zastavami ozaljšanem in bogato razsvetljenem vrtu mnogo stranskih in domačih družbenikov k prijateljskemu razvedrovanju. Slavna vojaška godba in pevsko društvo „Ljubljana“ sta z izbornimi komadi zadovoljila zbrano občinstvo. Družbini prvomestnik profesor Tomo Zupan, katerega ob prihodu občinstvo sprejme z živio kliči, pozdravi v prisrčnih besedah č. zastopnike, ki so prihiteli od daleč, kakor tudi domače družbenike in druge goste, ki pri vsaki priložnosti skazujejo družbi svojo blagonaklonjenost.

II. Dne 26. julija krog 6. ure zjutraj zbirali so se skupščinarji ter izletniki na ljubljanskem južnem kolodvoru, da pohité v Sežano. Znana potovalna pisarna Josip Pavlin-ova je priredila poseben vlak iz Ljubljane v Sežano tija in nazaj. Žal da takoj v Ljubljani ni zasedlo vlaka toliko udeležencev, kakor je bilo želeti; morda je temu kriva tista obligatna „megla“, ki je tudi tisto jutro zakrivala mesto in njega okolico; zato so bili izletniki veseli, da jih je hlapec v naglem diru privedel čez slavnoznani borovniški viadukt, koder jim je zginila megla izpred očíj in so se radovali prekrasnemu dnevu, ki ga je obetalo jasno nebo. Na vsaki postaji je vstopalo novih izletnikov tako, da se je vlak vendar dobro napolnil. A kaj je to? Vlak še dirja — in že nam nasproti doni mogočen strel topičev; saj še vendar nismo v Sežani! Sprevodnik kliče:

poklič si v spomin rimsko prazgodovino, čase rimskih cesarjev, boje srednega veka, — zastane ti pero, desnica odreveni, oko ostrmi in duh se ti ziblje v opojnih sanjah slikovitih prizorov, ki se podé pred duševnimi očmi, kakor svetlobarvane slike v mamljivi panorami. Stari Lacij na levo in desno je ona široka cesta, koder so se podili za bogatim plenom Goti, Vandali, Franki, Langobardi, Belizarjeve čete, konjiki in pešci nemških Otonov in Hohenstaufov, krdela divjih Saracenov, stotnije Francozov in Spancev doli po Virgilijevih tratah do rajskih bregov ob Vezuvu.

Tu v starem zidovju zapuščenega samostana, kjer v vrhu stoletne lipe skovika nočna ptica v hladno noč, bi hotel prežiti kratke dneve bednega življenja, ko bi to bila zemlja slovenska, ko bi iz tihega dola pod Rocco di Papa odmevala pesen vesela iz domačega grla do kostanjevih vrhov, ki objemajo v senčnem okrilju zgodovinski Campo d' Annibale.

Toda tuji, zamolkli glasovi spremljajo potnika po samotnih stezah med gostim zelenjem, come i grù che van cantando lor lai. Monotonne so pesni, katere prepeva tukajšnji ljud na večer sedeč pred črno-okajeno kolibo, nesnaga in „dolce far niente“ značita italijanskega oratorja in vinorejca, ki živi iz rok v usta ob sadju, pusti polenti, vodenih „maccheronih“, neslanem in neslast-

nem kruhu, kateremu je le ob godovih pičila zabela glinasti sir, ki se prijemlje jezika in zob.

Glavni pridelek in užitek daje ljudem vinska trta, ki raste povsod čudovito bujno in bogatno, kamor nesó oči, povsod po bregovih in dolih ovija se trtje po pritlikavih oljkah in sličnem drevju, ali pa opleta močnega italijanskega trsa. Tu je kraj, kjer se se slastjo in pridom čita Virgilijev Georkikon, oni krasni plod latinskega pesništva, katerega čista in jedrovita beseda je nedosežna. Po Virgilijevih pravilih in naukah italijanski „contadino“ goji še danes in varuje svoj zemski zaklad, ki mu je zakopan v vinogradu. Vinska gorica združuje božanstva starorimskega bajeslovja, ko je poljedelec po svoje častil Baha, Cerero in Pomono. Med trtami vrsté se s pšenico obsejani razori, katere opremilja vitko mandeljnovno drevo, cvetoče v prvi pomladi; ž njim se redé v ravnih vrstah breskev, jabolko, oreh in hruška, veriga blagoslova pa spajata figa in oljka. Kakor pri nas, je trta i tukaj prebivalstvu „una cosa santa“; gorjé rokovnjaču, kateri iztegne dolge prste po zrelem grozdju, ki daje mnogo močnega višnjevočnega vina.

Ta narava zdi se človeku eldorado, zemeljski raj srečnega kmeta in meščana. In vendar, kdo bi verjel, da je kmetiško ljudstvo bedno in revno navzlic bogatim pridelkom? Kakor lačen berač tava najemnik za mršavim oslom in leno mulo, katero je

optil s črvivimi štori in resnato travo, da se jej zleka oguljeno hrbitišče. Vinograd, polje in gozd so večinoma last mestnih baronov in knezov, katerim tlačani „colono“. Sicer je malo kmetov, ki ne bi imeli svojega vinograda z njivico, a ta ga ne more preživiti. Ako je dobra letina, dobiš za jeden „bajocco“ poln klobuk slastnih breskev in medenosladkih fig; če vržeš na mizo drugi „bajocco“, natoči ti krčmar pošten kozarec z vrhom iskreče se vinske kapljice. Vino pač draži živce, a ne redi telesa, pšenica je predraga, in tako je poleg sadja in grenke poljske trave na olju glavna hrana tukajšnjemu ljudstvu „la pizza“, gost močnik iz rumene koruzne moke. Če kuruza ne obrodi, strada mlado in staro vso zimo. Nesreča za ljudstvo so, kakor povsod, neusmiljeni oderuhi, kateri na obrestih pograbiyo revežu polovico pridelka in s časom hišo in dom, ako so letine slabe. Zato pa stojé po mestih in vaseh za vsakim vogalom, na vsakem razkrižju cestá in potov množice razgaljenih otrok in beračev, ki ti četrť ure daleč hité kričéč nasproti ter te pol ure še spremljajo, proseč milodara: „Signore, zipre, dami un soldo, dami un bajocco, una quálche cosa, io ho fame!“

Da, krasna je ta zemlja, a čudne navade, nesnažno in borno je ljudstvo. Na polju redi se mleko in med, v vasi in mestu se valjajo v lužah — ščetineci.

Postojina! Da, vrla Postojina raduje se z nami vred ob spominu lanske tu obvršene skupščine; pozdravlja nas, pozdravlja jo mi zopet — do bodočega svidenja. Istotako odmeva mogočni strel čez kršnato plan, ko se bliža naš vlak Šent Petru in Divači. Tu se nam je pridružilo mnogo izletnikov iz bratske nam Istre. Še nekoliko minut — in vlak se ustavi na kolodvoru Sežanskem.

Malo prej po 9. uri dospeli so semkaj z jutranjim brzovlakom dragi bratje z goriške in tržaške strani. Postojinske godbe ubrani glasovi zadoneli jim v pozdrav. Ko se poležejo viharji „živio klici“, stopi pred došle skupščinarje odborica gospodična Maša Dolenčeva ter v imenu Sežanske ženske podružnice spregovori približno tako-le:

„Bratje častiti in mile nam sestre!

Bog Vas sprejmi, stopivše na naše zemlje tla! Sprejmite zagotovila naših hvaležnih in udanih src za današnji poset vsi Vi, po katerih žilah se pretaka ona rudeča kri žarne ljubezni, ki nas spaja in veže v eno telo.

Sini in hčere velike, da sila velike majke Slave, ki jej solnce nikdar ne zahaja!

Prišli ste k svojim. Sprejmite pozdrav, ljub pozdrav svojih, ki živimo za ravno iste ideale in se neustrašeno bojujemo za vero in dom in mili naš jezik slovenski. Pozdravljeni nam bodite sedaj in vsega stotisočkrat!“

Ti pozdravi so vradostili dušo došlecem, tolmač njihovih čutil je bil preč. župnik šempaski Blaž Grča, ki se je kot podpredsednik društva „Sloga“ v Gorici v pristrčni besedi zahvalil na lepem iskrenem sprejemu.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 7. avgusta.

(Shod katol.-polit. društva v Novem Mestu) se je izvršil včeraj posebno sijajno in ob nepričakovano obilni udeležbi, kakor se nam telegrafično poroča iz Novega Mesta. Objavili bomo o tem obširnejše poročilo. Za danes le izrekamo posebno zahvalo lokalnemu odboru novomeškemu, ki je tako skrbno vredil vse priprave in v toliko požrtvovalnostjo deloval za to, da se je shod obhajal tako dostojno.

(Pevska slavnost v Mariboru.) „Slov. pevsko društvo“ si sme čestitati na lepih vspehih, katere je doseglo na veselici v Mariboru, ki se sme imenovati posebno sijajna. Od raznih strani zbralo se je ta dan v kljub strastnemu ščevanju nemških zakotnih listov prav mnogo ndeležencev; vlak iz Ljubljane pripeljal je v Maribor do 300 gostov, ki so bili slovesno vsprejeti na kolodvoru in na Gambri-novem vrtu, kjer se je popoldne pri ugodnem vremenu veselica vršila točno po vsporodu. Veličasten je bil pevski zbor, ki je po svojih lepih mogočnih glasovih vzbujal občno občudovanje. Mnogo pesmij so morali pevci ponavljati. — Ptujška godbena kapela oskrbovala je godbo med pevkami presledki ter razveseljevala udeležence s prikupnimi točkami. Občinstvo je godbenike ptujške živahno pozdravljalo, tembolj, ker so se morali vsled nemških časniških spletk boriti z raznimi neprilikami, predno jim je bilo omogočeno priti v Maribor. — „Slov. pevsko društvo“ sme ta dan zapisati v svoj letopis med najlepše dneve.

(Vojaška slavnost.) Kakor smo že napovedali, vršila se je danes ob 8. uri vojaška slavnostna služba božja v cerkvi pri sv. Petru v Ljubljani v spomin 150letnice slavne zmage pri Jajeih (dne 7. avgusta 1878). Vojaški kurat č. g. A. Juranic je spominjal v lepem cerkvenem nagovoru vojake onega častnega dne padlih junakov, za katere naj tovariši molijo ter jih vspodbujal k ljubezni do Boga in do domovine, da bodo podobni palim junakom, ki so za Boga in cesarja dali svoje življenje. — Na to je sledila sv. maša. — Opoldne so bili pogoščeni vsi vojaki; slavnostni banket častniški je bil ob 1. uri v vojašnici.

(Iz Breznice): Jutri, dne 8. t. m., zbrali se bodo na Breznici sošolci, posvečeni leta 1874, da opravijo slovesne zadušnice po treh v pretekli zimi umrlih tovariših. Umrli so namreč v kratkem času gg. sošolci Pavel Kramar, Valentin Lavtar in Valentin Orehek. Po opraviu bodo imeli prijateljski sestanek v hiši g. prof. dr. Ivana Svetine na Zirovnici. Popoldne imajo izlet na Bled in drugi dan na Brezje.

(Imenovanje.) Cast. gosp. Franca Kummer, novoimenovani župnik in dekan vrhniški, odlikovan je zlasti z ozirom na zasluge, katere si je pridobil pri zidanju romarske cerkve na Brezju, z naslovom knezoškofijskega duhovnega svrtnika.

(Osebnosti.) Veleč. g. monsignor dr. Anton Mahnič prišel je v soboto z Goriškega v Ljubljano. Mudil se bo nekaj časa na Kranjskem, kjer mu želimo, da se v miru odpočije od svojih prenapornih trudov ter se zdrav in krepak vrne v Gorico. — Preč. gospod Karol Miklavčič, župnik žminjski v Idriji, je po dolgi in nevarni bolezni popolno ozdravel. Pr. hodnji mesec vrne se zopet v svojo župnijo. Vrlemu gospodu, ki si je poleg vspešnega duhovno-pastirskega delovanja pridobil tudi za slovansko stvar v Žminju in okolici nevenljivih zaslug ter bi bil ta borbe moral plačati skoro s svojim življenjem, iskreno čestitamo ter se z njim vred radujemo njegove novopridobljene prvotne krepkosti.

(Nenadna smrt.) Včeraj je v Ljubljani nenadoma umrl novoimenovani načelnik ljubljanske postaje na dolenski železnici g. Jan. Križaj. Popoldne je šel v kavarno „Evropa“, pil kozarec vode ter se naenkrat zgrudil. Nezvestnega odnesli so iz kavarne v bližno bolnico, kjer pa je, žal, že v ne katerih minutah umrl, ne da bi se bil še kaj zavedel.

(Nadbiskupska velika gimnazija v Travniku), katero je do sedaj vodil slovenski rojak o. Fr. Slavici, T. J., dobi v začetku prihodnjega šolskega leta novega vodje v osebi o. Petra Paučić-a T. J., dobro znanega hrvaškega pesnika. — Koncem minulega šolskega leta je štel ta za Bosno preimennitni zavod 140 učencev: 131 katoličanov, 4 istočno-pravoslavne in 5 židov.

(Iz Leskovca) 6. avgusta: Zaradi griže, katera se tu hudo razširja in samo v Leskovcu v 14 hišah nahaja, so topničarje brzojavno premestili v Rajhenburg na Stajerskem; tudi med vojaškimi konji se nahaja griža in kašelj, zatorej v svojo navadno vojašnico v Žadovinku pod Leskovcem niso kónj devali. Vreme imamo deževno, hude nalive, v več krajih točo.

(Samostan oo. Franciskanov v Sarajevu.) Za kar so se trudili že mnogi bosenski provincijali, izvel bode v kratkem sedanji „redodržavnik“ otae fra Andrija Buzuk. Minoli ponedeljek (31. julija) se je namreč začelo kopati za temelj novemu frančiškanskemu samostanu pri nekdanji župni, a sedanji frančiškanski cerkvi sv. Antona. Graditelj Ivan Holz upa zgradbo že letos v toliko dogotoviti, da se bode spravila pod krov. Posebne pomembe bode ta samostan za vzgojo mladega naraščaja, ki se bode pod domačim okriljem vzgojeval ter obiskoval nadbiskupsko bogoslovno semenišče.

(Vitez Rinaldini), namestnik, odpotoval je 2. avgusta za šest tednov v Hofgastein. Vodstvo namestniške službe je izročil g. svetovalcu de Krekich.

(Dopolnilna volitev) 5. sept. bodo volili v Tolminu poslanca v deželni zbor goriški, zastopajočega trge: Bovec, Kobarid, Tolmin, kanal in Sežano.

(V gluhozemnici v Gorici) je izpraženjenih več prostorov za uboge Tržačane. Čas vložiti prošnjo je do 15. t. m.

(Premešeni c. kr. avskultanti.) G. dr. Giacomelli, c. kr. avskultant v Gorici je premeščen v Volovsko, g. Ton v Rovinj, g. Panerazi v Piran.

(Vojna z Rusijo.) V Parizu izhaja nekaj časa časopis „Alerte“, kateri pred vsem prinaša senzacijske novice, katere so v kaki oddaljeni zvezi s trodržavno zvezo. List ima menda dosti čitateljev, ker priporoča vojno proti trodržavni zvezi, in vedno vé kaj takega povedati, kar bi kazalo, da pride kmalu do vojne. V jedni zadnjih številki je objavil novico, da je ruski konzul Bakunin v Serajevu za nekaj časa odpotoval v Dubrovnik. Ko ga ni bilo v bosenskem glavnem mestu, je policija vdrla v ruski konzulat in odnesla več pisem politične vsebine. Konzul vrnivši se je zvedel, da je prouzročitelj temu napadu Ljubomir Verdoljak Rakić, ki je takoj po tem dogodku odpotoval v Dalmacijo in je bajé policijski agent avstrijske vlade. Proti temu je bajé najprej protestoval turški sultan, rusko veleposlaništvo na Dunaju zahteva v noti do avstro-ogerske pisarne, da se krivci strogo kaznujejo in se dá slovesno zadoščenje ruski zastavi in znatno denarno odškodnino ruskemu konzulu. Če Avstrija tega ne stori, pride do vojne z Rusijo. Razven tega pariškega lista pa nikdo nič o tem dogodku ne vé.

(Prav sicilijansko.) Predzadnjo nedeljo so v Palermi bile nič manj kakor tri osebe umorjene.

Na javni cesti je nekdo od zdej ustrelil posestnika Jakoba Marchese, ko se je z nekaterimi sorodniki napotil sprehajati se v javni vrt. Nesrečnika prenesli so v bolnišnico, kjer je kmalu umrl. Blizu mestnih vrat našli so mrtvega poljskega čuvaja Gambino. Pri tem so našli majhno bodalo, kakoršne imajo člani morilne družbe „Mafia“. V predmestju je nekdo ustrelil Jožefa Casama. Poslednjega smrt je tembolj čudna, ker je bil sam hudodelec in je bil spoštovan pri svojih tovariših.

(Sreča opoteča.) Marsikom je izvestno še v spominu bivši trgovec Kornelij Nastran v Kamniku, ki je leta 1889 spomladi zadel glavni dobiček v vsoti 100.000 gld. na ogersko Tisovo srečko, serija 4224, št. 22, dne 15. marca. Nastran se je potem preselil s svojo soprogo v Gradec in je posloval kot komi pri trvdki Khunt; v tej dobi zadel je Nastran zopet dobiček ljubljanskih srečk, in pričel je trgovino v „Thonethof“ na svojo roko. Toda pregovor slóve, da je „sreča opoteča“. Nastran je vsled nesrečnih spekulacij popolnem obubožal, in končno zadela ga je največja nesreča, ubožec je — zblaznel in morali so ga izročiti blaznici. Minole dni je graško deželno sodišče bivšega trgovca Kornelija Nastrana radi blaznosti dalo pod oskrbnštvo.

(Sadna razstava) bode na Dunaju v decembru. Priredi jo tamošnja deželna sadjerejska družba. Razstavilo se bode lepše sadje, potem pa tudi sadno in jagodno vino. Delila se bodo razna odlikovanja.

(Smrt socialističnega agitatorja.) V Češki Kamnici se je usmrtil odvetnik dr. Kraus, kateri se je poslednji čas odlikoval kot socialistični agitator in je izdajal socialistični časopis.

(Za tretje porotno dóbo), ki se prične dne 28. t. m. v Ljubljani, bili so izzrebani nastopni glavni porotniki gg.: Viljem Treo, stavbinski podjetnik; Jakob Kapš, zlatar; Fran Regoršek, trgovec; Karol Ahčin, branilnični kancelist; Jernej Tavčar, mizarški mojster; Jožef Prosene, zavarovalni uradnik; Jožef Stadler, kleparski mojster; dr. Vladimir Žitek, odvetniški kandidat; Adolf Mikusch, izdelovatelj dežnikov; Karol Weber, trgovec; Karol Žužek, pekovski mojster; Ivan Spoljarič, hišni posestnik; Ferdo Omejec, deželne blagajnice oficijal; Adolf Hauptman, tovarnar; Jožef Böhm, branilnični kancelist; Vincenc Visjak, deželni oficijal; Peter Strel, gostilničar; Jožef Dekleva, užitninski vodja; Ivan Götz, hišni posestnik; Franc Dolenc, mesar; Friderik Bürger, tovarniški knjigovodja; Fran Goršič, izdelovatelj orgelj; Viljem Tönnies, solastnik tovarne; Fran Strukelj, trgovec; Jožef Cerne, urar; Ivan Zupanc, deželni oficijal; Karol Tschurn, branilnični knjigovodja; vsi v Ljubljani; Jernej Globočnik, pekovski mojster, Perdo Pollak, trgovec, in Pavel Bizjak, knjigovodja, v Kranju; Henrik Lebinger, trgovec v Litiji; Viktor Bolaffio, vinski trgovec v Spodnji Šiški; Karol Detela, hišni posestnik v Dobu; Henrik baron Lazarini, veleposestnik v St. Valpurgi; Ivan Majaron, trgovec in posestnik v Borovnici; Ivan Žitnik, posestnik in gostilničar v Cerknici. — Namestni porotniki so gg.: Adolf Reich, čevljarski mojster; Jakob Martinčič, ključarski mojster; Karol Lappain, trgovec; Peter Majdič, branjevec; Anton Androjna, prodajalec premoga; Edvard Regnard, trgovski agent; Ivan Meden, odvetniški sollicitator; Julij Grohman in Jožef Forte, trgovska pomočnika, vsi v Ljubljani.

(Popravek.) V sobotni številki vrinila se je v notici „Iz trgovskega registra“ pomota, kjer naj se bere, da je bila izbrisana lekarska trvdka „Viljem Mayer“ in je bilo vknjiženo ime „Josip Mayer mlajši“.

Društva.

(Slovensko planinsko društvo) naznauja, da je sedaj dobiti pri cerkovniku na Kumu piva v steklenicah in v sodčkih, dobrega naravnega vina in kruha. Ta vžitek je na društveno prošnjo preprijazno priskrbel preč. gospod Alojzij Jerše, župnik na Dobovci (pošta Hrastnik), za kar mu bodi izrečena pristrčna javna zahvala. Kdor želi še česa drugega, naznani poprej društvu ali pa prečastitemu g. župniku. V kratkem bode kumski cerkovnik imel v zalogi tudi konserve in druge reči. Na Kum, od koder je prekrasen razgled, so rudeče zaznamenovani trije poti, in sicer iz Zagorja čez Završe, iz Trbovelj čez Dobóvec in iz Hrastnika čez Mátičo. Po vsakem je 3 ure hoda.

Telegrami.

Novo Mesto, 6. avgusta. Udeležba na shodu katoliško-političnega društva ogromna.

Udeležencev je do 4000, mnogi prišli so od daleč, nekateri župani in svetovalci po osem ur daleč. — Podpredsednik poslanec Franc Povše otvori zborovanje. Glavarja namestnik dr. Fr. Papež pozdravi zborovalce v ime deželnega glavarja, župan Perko pa v ime novomeške občine. — Dr. Vinko Gregorič je na to govoril o katoliško-narodni organizaciji v smislu sklepa I. slovenskega katoliškega shoda. Poslanec Viljem Pfeifer je poročal o svojem delovanju v deželnem in državnem zboru. Dr. Fr. Papež je govoril o političnem našem stanju ter priporočal za Dolenjsko ustanovitev novega katol. političnega društva. Župnik Babnik s Toplic govoril je o narodno-gospodarskih razmerah s posebnim ozirom na Dolenjsko. — Zborovalci so pazljivo poslušali lepe govore, izrekli z glasnim odobravanjem govornikom zahvalo in zaupanje. — S „slava“-klici papežu in cesarju se je zaključil velečasten shod.

Gradeo, 7. avgusta. Stanje bolnega knezoškofa Zwergerja je nespremenjeno. Spanje se menjava s kolcanjem.

Dunaj, 6. avgusta. Danes dopoldne odkril se je Jazomirgotov spomenik, napravljen na šotski cerkvi. — Cesar je podelil šotskemu opatu povodom petdesetletnice mašništva komanderski križ Leopoldovega reda.

Kodanj, 7. avgusta. Cesarica Štefanija je obiskala kralja in kraljico, ki sta vrnila obisk. Bila je včeraj povabljena k kralju k večerji in danes k obedu.

Rim, 6. avgusta. V Neapolju ste zboleli dve osebi za sumljivo boleznijo. Jedna je že umrla.

Pariz, 6. avgusta. Norton je obsojen v triletno, Ducret pa v jednolotno ječo. Oba sta obsojena, da plačata še po 100 gld. globe in povrneta škodo Clemenceau-u kot civilni stranki.

Pariz, 7. avgusta. Časopisi poročajo, da je mej socialističnimi člani delavske borze veliko gibanje. Od 1. oktobra dalje hočejo vprizoriti občen štrajk.

Pariz, 7. avgusta. Policijski uradnik Dupus je objavil knjižuro, da Artona le zaradi tega niso dobili, ker je vlada tako hotela.

London, 6. avgusta. Argentinski radikaleci so odložili napad na La Plato. Mesto hočejo za zdaj le oblegati.

London, 6. avgusta. V Walesu praznuje čez 30.000 rudniških delavcev, ki pa niso vsi jedini. V Lancastru se zapre v kratkem več tovaren popolnoma ali deloma.

Novi Jork, 6. avgusta. „New York Herald“ se poroča iz Bangkoka, da je v pokrajinah velik nemir. Dne 20. julija bili so resni boji ob Mekongu. Sijameci so imeli 300 mrtvih, zgube Francozov pa so manjše.

Bolgarija. Ravno kar dovršene volitve za sobranje, katero šteje mnogo manj poslancev, pomenijo še enkratni sijajen uspeh vlade, kajti 95% članov nove zbornice pripada vladni stranki. Zatorej bode vladi lahko z novim sebranjem izvrševati nameravane gospodarske reforme. Taki dogodki bodo obrnili še bolj pozornost trgovskih in finančnih krogov na Bolgarijo, da si izkoristijo trgovski in finančni ugoden obrat stvari. V trgovskem oziru zna najbolj Nemčija ceniti to stvar, kajti vedno več blaga izvažajo v Bolgarijo in sicer v škodo Avstriji. Zeleti je, da se naši industrijski in kupčijski krogi resno uprjo nemški konkurenci in se ne dadó izpodrinuti. Finančno se Bolgarija vedno bolj utrjuje, kredit se veča valed modrih, skrbnih uredbe, kar kaže to, da se dražé bodstotne bolgarske zlate obligacije.

388 1

Tuji.

4. avgusta.

Pri **Maliču**: Grofinja Liechtenberg; vitez Weisz; Peez; Schreyer, Banchevgy, Hauswald s soprogo, Seidler, Kollerman, trgovci; Schlesinger, Kestler, Buchwiser, Kohn, potovalci, z Dunaja. — Burella, zasebnik, Koschier s hčerjo, Barman in Turri iz Trsta. — Schweiger iz Idrije. — dr. Fuchs, profesor, iz Linca. — Stermole iz Lukovice. — Zobel iz Inomosta. — Kollar, posestnik, iz Budimpešte. — Sink, graščak, iz Zagorja. — dr. Volčič s Krškega. — Milochnoja s hčerjo iz Gradea. — Nosodin iz Prage. — dr. Marotti, odvetnik, iz Dubrovnika. — Nitsch, zasebnik, iz Gorice. — Ohme, trgovec, iz Brna.

Pri **Stonu**: Bontadi, Hofman, Joksich, trgovci, z Dunaja. — Scherl s soprogo, Pasch, ravnatelj pivovarne, iz Trsta. — Duodo, trgovec, in Miklus, potovalec, iz Gorice. — Sitte, potovalec, iz Bora. — Wolfenstein iz Berolina. — Videle iz Zagreba. — Ladstätter, zasebnik, iz Ljubljane. — Majdič iz Logatca. — Čukac, katehet, iz Siska.

Pri **bavarskem dvoru**: Rottmayer, zoštni ofieljal, iz Trsta. — Füg iz Ljubljane. — Jurkovič iz Kerkova. — Hafner z Brda. — Zadnik iz Žalea. — Uzman in Zagorja. — Kump in Nemške Loke.

Pri **avstrijskem caru**: Koprive, jetniški paznik, z rodbino, iz Maribora. — Drachsler iz Kamnika.

Pri **Južnem kolodvoru**: Sbrizaj, inženir, in Kilkopf, tajnik, z rodbino, z Dunaja. — Bole, trgovec, z Reke. — Reichel s Krškega. — Remy, pomorski častnik, iz Trsta.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	teplomera po Celziju			
7. u. jut.	734.1	13.6	brezv.	megla	15.00
5 2. u. pop.	731.9	26.2	sl. jvzh.	jasno	dež
9. u. zveč.	734.2	16.0	sl. zap.	dež	
7. u. jut.	734.2	15.2	sl. vzh.	del. jasno	27.50
6 2. u. pop.	733.1	22.0			dež
9. u. zveč.	737.3	13.0	brezv.	oblačno	

Srednja temperatura obeh dni 19.1° in 16.7°, oziroma pa 0.7 nad in 3.1 nad normalom.

Umrli so:

4. avgusta. Jernej Klemenc, posestnikov sin, 14 dni, Krovski nasip, 14, katar v črevih.

6. avgusta. Luka Prah, krojač, 51 let, Poljanski nasip 50, carcinoma ventriculi.

V bolnišnici:

5. avgusta. Vencei Rupnik, pleskar, 29 let, pljučni edem.

390 1

Jakob Gestrin, c. kr. carinski nad-ofieljal v pok., javlja v svojem in svojega sina **Adolfa** imenu pretužno vest o izgubi iskreno ljubljene sina, oziroma brata, gospoda

Jerneja Gestrina,

c. kr. carinskega uradnika in c. in kr. rez. poročnika,

kateri je danes v nedeljo ob polu 9 uri zvečer po večkratnem sprejemu sv. zakramentov za umirajoče in dolgotrajni mučni boleznimi udan v voljo Božjo v 25letni dobi mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb predrazega rajncega bode v torek ob 6. uri popoldne s Kongresnega trga šte. 5.

Svete maše zadušnice brale se bodo v farni cerkvi Marijinega Oznanjenja.

Nepozabnega rajncega priporočamo v blag spomin in molitev.

V Ljubljani, 6. avgusta 1893.

Zahvala.

Da se je šolsko leto 1892/93 na tukajšnjih šolah toli slovesno završilo in 77 najpridnejših učencev obdarovalo z lepimi molitveniki je zasluga častitih gospej Terezije Koširjeve in in Egidie Orožneve, ki sta v to svrbo nabrali 53 gld. Preprijetna dolžnost mi je, da se požrtvovalnima gospema na blagem dejanju tem potem najtopleje zahvalim. Srčno zahvalo izrekam ob enem vsem p. n. gg. darovalcem na radodarnosti in naklonjenosti do šole, katere plod je imenovana svota ter kličem: Živi Bog prijatelje šole!

V Ribnici, dne 1. avgusta 1893.

Št. Tomšič,
šolski vodja.

Služba organista in cerkovnika

se oddá 1. oktobra t. l. pri proštjski farni cerkvi v Spodnjem Dravogradu na Koroškem.

Pogoji: Izurjenost v orgljanju in petju v cecilijanskem duhu in znanje slovenskega in nemškega jezika. Prednost imajo oženjeni, ako zna žena peti, in ki znajo kako rokodelstvo. — Dohodki: Okolu 250 gld. v gotovini, prosto stanovanje in nekaj polja.

Prosilci naj pošljejo svoje prošnje s krstnim listom in spričali na prošnjo Spodnji Dravograd (Unterdrauburg) na Koroškem vsaj do 25. avgusta t. l.

391 3—1

Št. 8325.

Razglas.

381 3—2

Vsled sklepa občinskega sveta ljubljanskega z dne 11. aprila letos je

na prodaj mestni svet za stavišča

ležeč med preloženo Tržaško cesto in tirom južne železnice, c. kr. tabačno tovarno in Lattermanovim drevoredom.

Dotični razdelitveni načrt je razgrnen na ogled v mestnem stavbinskem uradu (Mestni trg št. 2, I. nadstropje) za navadnih uradnih ur. Na vsem omenjenem zemljišču se bodo smele graditi le hiše sredi vrtov (po „cotage-sistemu“).

Kdor želi kupiti katero opredeljenih stavišč, povej sam v svoji ponudbi, koliko ga je volja zanje plačati, in prilóži ti ponudbi načrt, iz katerega bode razvideti, kakšno poslopje in kje je namerava zgraditi.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

dne 20. julija 1893.

Razprodaja

FR. ČUDEN,
urar

Razprodaja

v Ljubljani, Slonove ulice 375-4

Radi razrušenja hiše
primoran sem se preseliti ter razprodam izborna zalogo izvrstnih zlatih, srebrnih in nikel-natih žepnih ur, stenskih ur, ur budilnic itd.
verziče, prstanov, uhanov itd.
po čudovito nizki cenl.
Za solidnost blaga garantiram.

Nova prodajalnica
na mestnem trgu nasproti rotovžu
urejena bode vzgledno in založena z najboljšim blagom.

Dunajska borza.

Dne 7. avgusta.

Papirna renta 5%, 16% davka	96 gld. 90 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	96 „ 60 „
Zlata renta 4%, davka prosta	118 „ 85 „
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	96 „ 55 „
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	979 „ — „
Kreditne akcije, 160 gld.	387 „ 25 „
London, 10 funtov strl.	125 „ 20 „
Napoleonor (20 fr.)	9 „ 90 „
Cesarski cekini	5 „ 90 „
Nemških mark 100	61 „ 15 „

Dne 5. avgusta.

Ogerska zlata renta 4%	115 gld. 65 kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	94 „ 40 „
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	147 „ 50 „
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	161 „ 75 „
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	192 „ — „
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98 „ 80 „
Zastavna pisma	— „ — „
Kreditne srečke, 100 gld.	197 „ 25 „
St. Genois srečke, 40 gld.	67 „ 50 „

4% srečke dunajske parobrodne družbe	142 gld. — kr.
Avstr. rubečega križa srečke, 10 gld.	18 „ — „
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 „ 30 „
Salmove srečke, 40 gld.	66 „ — „
Windischgraezove srečke, 20 gld.	— „ — „
Ljubljanske srečke	23 „ 75 „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	143 „ 80 „
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2885 „ 50 „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	105 „ — „
Papirnih rubeljev 100	128 „ 50 „

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjše dobitka.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.